

MİMAR VEDAT TEK VE MİMARLIĞI

Selçuk SEÇKİN

1976 Yılında Yalova'da doğdu. 1998 Yılında, Mimar Sinan Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü'nü "XIV. Yüzyıl Beyliklerinden Germiyanogulları ve Saruhanogulları Beyliklerinin Mimari Eserleri" başlıklı bitirme tezini hazırlayarak mezun oldu. 1999 Yılında başladığı yüksek lisans eğitimini "Fatih Dönemi İstanbul Mescitleri", adlı teziyle 2002 yılında tamamladı. 1999 Yılında Mimar Sinan Üniversitesi, Sanat Tarihi Bölümü'ne Araştırma Görevlisi kadrosuyla atandı. Yüksek öğrenimi sırasında yaz aylarında, 1996 yılında İznik Çini Fırınları Kazısı, 1998-1999 yıllarında Assos Antik Kenti Kazısı, 1999-2000-2001 yıllarında da Edirne Yeni Sarayı Kazıları'na katılmıştır. Yayınlanmış çalışmaları bulunmaktadır.

Şükrü SÖNMEZER

1970 Yılında İstanbul'da doğdu. 1989 Yılında, Mimar Sinan Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümü'nden "Sultan Orhan Külliyesi Camii" başlıklı bitirme tezini hazırlayarak mezun oldu. 1993 Yılında, İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Tarihi Programı'nda başladığı yüksek lisans öğrenimini "17. Yüzyıl İstanbul Mescitleri" adlı teziyle 1996 yılında tamamladı. Aynı yıl yine Mimarlık Tarihi Programı'nda Doktora öğrenimine başladı. 1998 yılında Mimar Sinan Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü'ne araştırma görevlisi olarak atandı. Aynı yıl Assos Antik Kenti Kazısı'na katıldı. Halen doktora öğrenimini sürdürmektedir. Yayınlanmış çalışmaları bulunmaktadır.

Mimar Vedat Tek, Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde mimarlık faaliyetlerinin yönlendirilmesi ve uygulama projelerinin hayata geçirilmesinde etkili olan azınlık mimarlarından sonra, Osmanlı imar faaliyetlerinin gerçekleştirilmesinde etkili olmuş ve Mimar Kemaleddin ile başlayan "I. Ulusal Mimarlık" döneminin önde gelen ismi olmuştur.

Osmanlı vezirlerinden Girit'li Sırrı Paşa ve ünlü şair-bestekâr Leylâ Sâz Hanım'ın dört çocuğundan biridir. Kardeşlerinden Yusuf Razi (Demirbel) Paris'te İnşaat Mühendisliği okumuş, İstanbul Şehreminliği (Belediye Başkanlığı), Posta-Telgraf Nazırlığı (Bakanlığı) ve Nafia Nazırlığı (Bayındırlık Bakanlığı) görevlerinde bulunmuştur. Diğer kardeşleri Nezihe Beler, batı müziği alanında çalışmalar yapmış, ailenin üçüncü çocuğu ise elektrik mühendisliği eğitimi görmüştür.

Ailenin ikinci çocuğu olan Mehmet Vedat Tek, İlk eğitim - öğretimini gördükten sonra, 1889 yılında Mekteb-i Sultanî'ye (Galatasaray Lisesi) gitmiş, 16 yaşında liseyi, ikinci sınıfta babasının karşı çıkmasına rağmen bırakarak, Paris'e gitmiştir. Burada ilk önce "Ecole Monge"u bitirmiş, daha sonra "Academie Julien" de resim, "Ecole Centrale" da mühendislik okuduktan sonra, "Ecole National des Beaux Arts" da açılan bir sınavı kazanan 9 kişiden biri olmuştur. Paris'teki geleneksel Roma Ödülü'ne (Prix de Roma) katılmak istemiş fakat yabancı olduğu için teklifi geri çevrilmiş, Paris'te geçirdiği dokuz yılın sonrasında yurda döndüğünde, buradaki çalışmalarından dolayı "Legion d'honneur" nişanı ile ödüllendirilmiştir.⁽¹⁾

İstanbul'a döndükten sonra, Sirkeci'deki bir handa mimarlık bürosu açarak, ilk proje çalışmalarına başlamıştır. Vedat Bey'in ilk mimarlık yılları ağabeyi Yusuf Razi Bey'in "... İlk defa görülen Mimar Mehmet Vedat'ın ilanı bazılarının merakını, bazılarının taaccübünü mucib oldu. Türkten mimar olur mu? diyenler bile bulundu. Fakat, halkın içinde kaynayan milliyet hissi o kadar derin, o kadar kuvvetli idi ki, bu ilk ve kısa tereddüt devri geçtikten sonra, Mimar Vedat'ın idarehanesine müracaatlar başladı..."⁽²⁾ söz-

Resim 1; Mimar Vedat Tek ve Mimar Vedat Bey'e Paris'teki öğrenciliği sırasında verilen kimlik belgesi

leriyle dile getirmiştir. 1900 - 1902 yılları arasında Mimar Vedat Bey, Topkapı, Yenikapı ve Söğütözü'de çiftlik evi niteliğinde konut yapıları inşa etmiştir⁽³⁾. Yine aynı dönemde, 1902 yılında Kastamonu Hükümet Konağı'nın projesini hazırlamıştır. Vedat Tek'in hazırladığı anıtsal nitelikteki bu ilk projeye göre inşa edilen yapıda, planlamada simetri, yüksek merdivenler ve ölçülü klasik süsleme unsurlarının kullanıldığı görülür. Cephe yatay ve düşey pilastrların dengeli kullanımının yanı sıra, iki yandaki simetrik çıkıntılar ve ortada yine dışa taşkın iki sütun pilastrlarının desteklediği kemerli giriş bölümü ile ana beden duvarlarından çıkan desteklerin taşıdığı geniş saçaklar bize, Mimarın daha sonra inşa ettiği anıtsal eserlerinde de görülecek olan unsurların, ilk işaretlerini vermektedir.

II. Abdülhamid'in 25. cülûs yılı dolayısıyla yapımı kararlaştırılan, ancak yapımı bir yıl sonra gerçekleşen İzmit Saat Kulesi

Resim 2; Sirkeci Büyük Postane (1909), genel görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

(1) Süha Özkan; "Mimar Vedat Tek (1873-1942)", Mimarlık, S. 11-12, İstanbul Kasım-Aralık 1973, s. 47.

(2) Yusuf Razi Demirbel; "Profesör M. Vedat Tek", Arkitekt, S. 9-10, İstanbul 1942, s.231-233.

(3) H. Lale Uluç; M. Vedat Tek, architect an episode in Turkish architecture. Bogazici University, Institute for Graduate Studies in Social Sciences, (thesis M.A.), 1987, s. 16.

Resim 3; Sirkeci Büyük Postane (1909), ön cepheden görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

Resim 4; Sirkeci Büyük Postane (1909), iç mekândan görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

(4) Afife Batur; Bir Usta Bir Dünya : Mimar Vedat Tek, İstanbul 1999, s. 37..

Resim 5; Sirkeci Büyük Postane (1909), köşe kulesinden görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

Resim 6; Sirkeci Hobyar Mescidi (1909) (Foto. Selçuk Seçkin)

(1901-2), Mimar Vedat Bey'in geleneksel unsurlar yanında, Avrupa'ya özgü motifleri de benimseyerek, kullanmaktan kaçınmadığını gösterir.

Mimar Vedat, yapım faaliyetlerindeki yoğunluğun yanı sıra, 1899 yılında, Cemil Topuzlu Paşa'nın İstanbul Şehremini olduğu dönemde "Heyet-i Fenniye Reisliği"ne (İmar Müdürlüğü) atanmıştır. Bu görevden ayrıldıktan sonra, 1912-1919 yıllarında da birlikte çalıştığı Cemil Topuzlu Paşa'nın Çiftelhavuzlar'daki evinin mimarlığını üstlenmiştir. Bazı yayınlarda Mimar Vallaury'e atfedilen köşk, İstanbul'daki büyük konut mimarlığının önemli bir örneğidir. Bu yapıda Mimar Vedat kendi mimarlık kimliği ile yarattığı perspektifi kullanmıştır. Yüksek bir bodrum katının üzerinde çift taraflı merdivenlerin, cephenin ortasında birleşmesiyle, yapıya giriş sağlanmıştır. Bursa kemeri ve sivri kemer gibi klasik mimarî unsurlar, bu yapının da

belirgin özelliklerindedir.

1904 Yılında Posta Telgraf Nezareti başmimarlığına atanan Mimar Vedat Bey, aynı tarihlerde de Sanayi-i Nefise Mektebi'nde Fenn-i Mimarî dersleri vermeye başlamıştır. Posta Telgraf İdaresi'ndeki görevi sırasında kendisinin önemli ölçüde tanınmasını sağlayan ve 1905'de başlayıp, 1909 yılında yapımı tamamlanan, Sirkeci'deki Büyük Postahane Binası'nın inşası gerçekleşmiştir. Mimar Vedat yapının sürecini şöyle anlatmaktadır; "... beni çağıran Posta Nazırı Hasip Efendi, Meydancık'taki tanzifat (temizlik) ahırlarının bulunduğu yerde yapılacak Yeni Posta Nezareti Binası'nın tarafımdan inşâası münasip görüldüğünü ve derhal işe başlamamı tebliğ etti. Kolları sıvadık, fakat o devrin hali malûm. Adım başına bir müşkülât; vaktinde para vermezler, günlerce durur bekleriz. Tam yarı yerde akıllının biri çıkar "efendim der, üst katlar ahşap olsa!..." Bir münakaşa mücadeledir, gider. Böylece uğraşa, çabalaya nihayet beş senede binayı bitirdik..."⁽⁴⁾ Posta binasının inşaatının bitmesi Mimar Vedat'ın ünlenmesini sağladığı gibi, Saray ile yaklaşmasını da sağlamış ve kendisine Mecidi ve Osmanî nişanları ile Sanayi nişanı verilmiştir. Merdivenlerle yükseltilmiş, simetrik düzene sahip anıtsal cephe, yanlarda öne doğru çıkma yapar ve girişler, iki renkli taştan basık kemerli büyük kapıların yanlarında cephe boyunca yükselen geniş ve ağır görünümlü pilastrlarla vurgulanır. Cepheyi boydan boya dolanan, konsollarla desteklenmiş kalın profilli kat kornişini ile yatay olarak ikiye bölünen bu pilastrlar, saçak seviyesinde, birer kemerle birbirilerine bağlanır ve

üstte sekizgen kasnaklı, kubbe ile son bulur. Kemerlerin altında, üstte sivri kemerli üçlü pencere, altta ise dikdörtgen söveli pencereler birbirilerinden ince bir saçakla ayrılır. Özellikle giriş bölümlerinin vurgulandığı bir düzenlemeye sahip cephe anlayışında, orta bölüm, zemin katta, köşeleri pahlanmış kalın ayakların, iki renkli taştan sivri kemerlerle birbirine bağlandığı revak ile, kat kornişü üzerindeki üst kısım ise altı adet büyük pilastr sütun ile hareketlendirilmiştir. Üst bölümde yer alan bu sütunlar, kat kornişü altından büyük konsollarla desteklenmiş, böylece sütunların yaratabileceği havada kalmışlık duygusu ortadan kaldırılmıştır. Aynı biçimde balkonlar yine, korniş altından dörtlü konsollarla desteklenerek, dengeli bir görünüm sağlanmıştır. Sütunlar arasında yer alan, üst sırada sivri kemerli üçlü pencere ile alt sıradaki dikdörtgen söveli pencereler, cepheye ritmik hareketlilik kazandırır. Cepheden öne çıkan giriş bölümleri arasındaki bu orta bölüm bize, rönesans kent saraylarının cephe düzenlemesini hatırlatır.

Anıtsal yapı kavramına millî mimari içerisinde yeni bir boyut getiren bu yapı, özellikle köşelerde yer alan geometrik biçimler ve çiniyle birlikte Osmanlı klasik üslubunda süsleme elemanlarının kullanımı, merdivenler sonrasında ulaşılan yapıya girişteki hazırlık bölümü ve üç kat boyunca yükselen büyük, aydınlık ve kalem işli tavanıyla, geçmişe yönelik bu özellikleriyle, Mimar Vedat'ın mimarlık kişiliği ile özdeşleşen, en

önemli yapısıdır.

Büyük Postane Binası'nın arkasındaki Aşîrefendi Caddesi üzerinde yer alan, Hobyar Mescidi (1909), Mimar Vedat'ın planlayıp-inşâ ettiği tek dinî yapıdır. Postane binasının yapımı sırasında yıkılan kare plan yorumunda ve üzeri kubbe ile örtülü yapının yerine inşâ edilen bu mescid, çokgen planlı ve üzeri kaburgalı kubbe ile örtülüdür. Köşelerde pilastrlar yardımıyla çokgen kuruluş daha da belirginleştirilmiştir. Cepheler dört yönde, sivri kemerle kavranan iki bölümlü pencere üzerinde yer alan geometrik kompozisyonlu çiniler ile saçak altına kadar ulaşan mukarnas dolgularla, pahlı köşe yüzeylerinde ise, penceresiz fakat yüzeyi kare ve dikdörtgen Kütahya üretimi çini plakalarla süslenmiştir. Cepheleri dolanan çini bordürün iki yanında, çıkma konsollar üzerinde

Resim 7; Sultanahmet Tapu Kadastro Binası (1920-21), genel görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

Resim 8; Sultanahmet Tapu Kadastro Binası (1920-21), giriş cephesinden görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

Resim 9; Akaretler Millî Emlak Dükkanları (1910), genel görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

Resim 10; Sirkeci Liman Han (1915-6) genel görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

Resim 11; Karaköy Muradiye Han (1914-15) (Foto. Selçuk Seçkin)

uçları demir süslemelerle son bulan metal çubuklarla tutturulan geniş saçak üzerinde, kurşun kaplı ve alemli, kubbe yer alır. Mescidin kuzeybatısına bitişik olarak, yapının saçak kısmına kadar yükselen kaidesiyle minare bulunmaktadır.

1909 Yılında 31 Mart ayaklanması sonrasında Osmanlı tahtına aileye yakınlığı ile bilinen ve Vedat Bey'in annesi Leyla Saz'ın yakın dostu, Sultan V. Mehmet (Reşat)ın tahta geçmesiyle birlikte, Saray Başmimarlığı'na atanan Vedat Bey, ilk iş olarak Dolmabahçe Sarayı'nda çeşitli yenileme ve ilave birimlerin inşaasında görevlendirilmiştir. Bu görevi sırasında yaptığı ilâvelerden günümüzde, kalorifer binası ve bacaları özellikleriyle tanınabilmektedir.

Sirkeci'deki Büyük Postane'den sonra,

Resim 12; Haydarpaşa İskelesi (1915) genel görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

kariyerindeki ikinci önemli halkayı oluşturan Sultanahmet'teki Tapu Kadastro Müdürlüğü Binası (1909-1910) (Defter-i Hakanî)'nin inşası da bu döneme rastlamaktadır. Simetrik bir planda inşa edilen yapının cephesi üç bölüm olarak tasarlanmış, ana aksını oluşturan dışa taşkın orta çıkmanın yanısıra, cephede iki köşe dışa doğru taşırılmıştır. Her katta farklı biçim özelliklerine sahip pencere düzenini, Mimarın bu anıtsal yapısında da görmek mümkündür. Pencere zemin katta basık kemerli, birinci katta dikdörtgen söveli, ikinci ve üçüncü katlarda ise sivri kemerlidir. Ayrıca cephede çininin kullanımı ve konsollardan çıkan demir çubukların desteğiyle taşınan geniş saçak düzenlemesi yine diğer yapılarında da görebileceğimiz karakteristik unsurlardır. Yapıda, alt alta yerleştirilen pencere sıralarına karşılık, cepheyi yatay olarak üç bölüme ayıran kat kornişleri, yatay ve düşey etkiyi dengeleyen elemanlardır. Yapının planlaması, orta bölümde merdivenler ve bu merdivenlerin çevresinde dolanan koridor ile bu koridora açılan, yapının diğer bölümlerine ulaşmasını sağlayan, yan koridorlar ve bu bölüme açılan mekânlardan oluşmuştur.

Mimar Vedat Bey, Sirkeci'de ticaret yapıları da inşa etmiştir. Bu yapılardan ilki olan Sirkeci'deki Liman Han'ın tamamlanması 1907 yılına rastlar. Saray başmimarlığı görevini sürdürdüğü sırada da Sabit Bey Hanı (1914-15), Muradiye Hanı (1915) ve Mesaret Han'ını (1915-1916) inşa etmiştir.

Eminönü İlçesi, Sirkeci'de, Yalıköşkü Caddesi, No: 11'deki Liman Hanı da Vedat Tek'in diğer anıtsal mimarî örnekleri ile birlikte, tamamen dönemin mimarî üslup özelliklerini yansıtır. Katları belirleyen pencere dizileri, yatay ve düşey pilastrlarla gruplandırılarak, yapının caddeye bakan cephesinde, hareketlilik sağlanmıştır. Giriş, üzerinde yer aldığı düşey eksen boyunca cephenin üst bitimine kadar iki güçlü pilastr ve arasında öne doğru eğrisel taşma yapan pencere sıraları ile, cephenin diğer bölümlerinden farklı olarak vurgulanmıştır. Pilastrlar, saçak seviyesi üzerinde devam ederek, piramidal biçimli başlıklarla son bulur. Eğrisel formda dışa taşan pencere katlarının üzeri balkon

olarak değerlendirilmiştir. Zemin katta ise, giriş kapısının geniş açıklıklı, yarım daire biçimli kemeri, iki yanda baklavalı başlıklara sahip geniş gövdeli, ancak basık birer sütuna oturur.

Liman Han'ın zemin katında sivri kemerlerin gerisinde, iki katlı dükkân sırası yer alır ve bu katın üst bitimi, cephe boyunca asma saçakla örtülüdür. Bu saçak, bitkisel bezemeli demir çubuklarla üstten cephe duvarına tutturularak, askıya alınmıştır. Cephe, birinci ve ikinci kat pencereleri yatay ve düşey silmelerle, dörtlü gruplar halinde düzenlenmiştir. Pencere biçimlerinde yine katlar arasında farklılıklar dikkati çeker. Birinci katta dikdörtgen açıklıklı, ikinci katta basık kemerli, üçüncü katta basık kemerli üstten kavranan çift açıklıklı pencere sıraları yer alırken, en üst kat sivri kemerli, büyük pencerelerle son bulur. Her zamanki gibi, kemer köşe yüzeylerinde çini süslemeler yer alırken, cephenin üst bitimi geniş bir saçakla sonlandırılmıştır.

I. Dünya Savaşı sırasında Mimar Vedat, Harbiye Nazırı Enver Paşa tarafından Harbiye Nezareti başmimarlığına atanmış ve bu görevini üç yıl sürdürmüştür. Bu görevi sırasında Kuruçeşme'de yer alan Enver Paşa Köşkü'nün inşaatı gerçekleşmiş, Veliefendi Hipodromu ve buna bağlı ek birimlerin inşası ise, Savaş nedeniyle gerçekleşemeyen projelerden olmuştur.

Ankara'nın, yeni kurulan Cumhuriyetin başkenti olmasından sonra, imar faaliyetlerine 1924 yılında Atatürk'ün özel daveti ile katılan Mimar Vedat Bey, ilk iş olarak Çankaya'da Gazi Köşkü'nün onarım ve ilâve birimlerinin inşâasını üstlenmiştir. Bu dönemdeki ilâve birimlerden günümüze ulaşan en belirgin bölüm, bağ evine ilâve edilen sekizgen kuledir. Ankara'daki yaşamı sırasında gerçekleştirdiği diğer bir önemli proje, II. Meclis Binası'nın inşasıdır. Başlangıçta Cumhuriyet Halk Fırkası'nın merkez bi-

nası olarak planlanan yapının, inşaatın bitiminde (1924-1925) Meclis Binası olması kararlaştırılmıştır. Bu yapının karşısında yer alan Ankara Palas Oteli'nin inşası ise, Mimar Vedat'ın Ankara'dan ayrılmasına sebep olacak, bazı anlaşmazlıkları da beraberinde doğurmuş, Ankara Palas'ın inşaatı devam ederken, Vedat Bey İstanbul'a dönmüştür. Bu yapı daha sonra Mimar Kemaleddin Bey tarafından tamamlanmıştır.⁽⁵⁾

İstanbul'a dönmesinin ardından bürosunda çalışmaya devam etmiş ve konut bölgesi olarak belirlenen, Nişantaşı ve çevresinde pek çok apartman ve özel konutların inşasını gerçekleştirmiştir. Projelerini gerçekleştirmeye devam ederken bir taraftan da Sanayi-i Nefise Mektebi'nde hocalık görevine devam eden Vedat Tek, kendi projelerinde uyguladığı ve benimsediği görüşler çer-

Resim 13; Üsküdar-Paşalimanı, Nemlizade Tütün Deposu (1923), genel görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

(5) Yıldırım Yavuz; "Tek, Vedat" Düinden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, C. 7, İstanbul 1994, s. 232.; Süha Özkan bu yapının tamamlanma sürecinin, Mimar Kemaleddin ile birlikte Saçaklı Salim Derin tarafından gerçekleştirildiğini belirtmektedir. Süha Özkan; a.g.m. s. 48. Ankara Palas ile ilgili olarak bkz. "...Ankara kadar eski bir tarihi olan bu şehirde ve bizim kadar hem azametli, hem ince bir sanatı olan bir millette bu kıymetler ve özellikler mevcuttu. Yabancıların aradıklarının ilk kısmına Ankara Palas kâfi geldiği gibi, bu ikinci kısmına Ankara kâfi gelebilecektir..." Abdülhak Şinasi (Hisar), "Ankara", Varlık, Nr. 3, 15 Ağustos 1933, s. 37-38.

Resim 14; Maçka, Teşvikiye Cad., N. 69, Güneş Apt. (1930'lar), genel görünüşü(Foto. Selçuk Seçkin)

Resim 15; Taksim, Cumhuriyet Cad., N. 13, Pertev Apt.(1933) genel görünüşü (Foto. Selçuk Seçkin)

pencereleri, ikinci kattaki yine sivri kemerli, küçük tepe pencereyi düzenleme, çini kaplamalar ve ikinci katta üç konsol üzerinde cepheden dışa taşan saçaklı çıkma, Osmanlı konut mimarisinin klasik unsurlarının farklı bir yorumda yeniden ele alınışdır. Balkonlardan alt kattaki, öne doğru daralan planıyla, üçgen arsanın köşesi ile bütünlük sağlarken, iki yanda birer sütuna oturan üst balkon dikdörtgen planlı olup, geniş bir saçakla örtülüdür. Alt balkonda mekânın geriye çekilmesine karşın üst balkonda saçakla birlikte öne doğru bir çıkış vardır. Yapı içinde mekân düzeninin, en az cepheler kadar ilginç ancak bir o kadar da kullanışlı olduğu gözden kaçmamaktadır.

Mimar Vedat Bey, hayatı boyunca Mimar Kemaleddin Bey tarafından ilk örnekleri verilen, Ulusal Mimarî'nin temel felsefesinin benimsendiği yapılar inşa etmiş ve bu düşüncelerini gerek Akademi'de öğrencileriyle paylaşmış gerekse de yazdığı yazılarda belirtmiştir.⁽⁷⁾ Kendisi ile yapılan bir görüşmede "...Dedelerimiz, atalarımız yaptıkları mimarlık yapılarının sağlamlıklarına ve özel olmasına önem verirlerdi. Bu tür yapı, ulusun içinden yetişme mimarların, yapı ustala-

rının birbirinin ardı sıra dedikleri kural ve usullere göre yapıldıklarından her tür yapıya özgü kusursuz bir mimarlık yaratılmıştır. Ulusal mimarlık beğenilmemeye ve Türk Sanatları hor görülmeye başlandıkça ulusal sanat son bulmuştur.." şeklinde görüşlerini belirtmiştir.⁽⁸⁾

KAYNAKÇA

Abdülhak Şinasi (Hisar), "Ankara", Varlık, Nr. 3, 15 Ağustos 1933, s. 37-38.

Abdülhak Şinasi (Hisar); "Klasik Abidelerimiz ve Güzel Sanatlar Akademisi", Varlık, nr. 2, 1 Ağustos 1933, s. 21.

Aslanoğlu, İnci; "1930'lar Türk Mimarlığında Batı Etkileri", Bedrettin Cömert'e Armağan, Ankara 1980, s. 549-560.

Barişta, Örcün; "İstanbul Son İmparatorluk Dönemi Yapılarında Süs Kubbesi İle Taçlandırılmış İskele Binaları", Vakıflar Dergisi, S. XIX, Ankara 1985, s. 285-293.

Barişta, Örcün ; "XX. Yüzyıl Kütahya Çinilerinden Örnekler", Milli Kültür, S. 56, Ankara 1987, s. 73-77.

Batur, Afife; Bir Usta Bir Dünya : Mimar Vedat Tek, İstanbul 1999, s. 37..

Demirbel, Yusuf Razi ; "Profesör M. Vedat Tek", Arkitekt, S. 9-10, İstanbul 1942, s.231- 233.

Emre, N; "Mimar Vedat Tek'in Sanat Hayatı", Arkitekt, S. 9-10, İstanbul 1941-1942.

İleri, S. N.; "Mimarlarımızdan M. Vedat", Yapı, S. 15, İstanbul 1942.

Özkan, Süha; "Mimar Vedat Tek (1873-1942)", Mimarlık, S. 11-12, İstanbul Kasım-Aralık 1973, s. 47.

Sözen, Metin; Cumhuriyet Dönemi Türk Mimarlığı. Ankara 1984.

Reşit, Muzaffer; "On Yılda Güzel Sanatlarımız", Varlık, nr. 8, 29 Teşrin-i evvel 1933, s.124.

Tek, Vedat; "İstanbul İkametgâhları", Mimar, S. 10, İstanbul 1931, s. 322-325 ; M.

Tek, Vedat; "İstanbul'un imarı meselesi", Yapı, S. 15, İstanbul 1942, s. 5-7;

Tek, Vedat; "Mr. L. Varber Villası, Suadiye", Mimar, C. 2, S. 20, İstanbul 1932 ;

Tek, Vedat; "Halit Bey Apartmanı, Çemberlitaş", Mimar, S. 8, İstanbul 1934, s. 226-228.

Uluç, H. Lale; M. Vedat Tek, architect an episode in Turkish architecture. Bogazici University, Institute for Graduate Studies in Social Sciences, (thesis M.A.), 1987, s. 16.

Yavuz, Yıldırım; "Tek, Vedat" Düünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, C. 7, İstanbul 1994, s. 232.

Yücel, Ünsal; "Polemik, Kronik : M. Vedat ve Milli Mimari", Yapı, S. 14, İstanbul 1942, s.18.

Resim 20; Fatih, Tayyare Şehitleri Anıtı (Foto. Selçuk Seçkin)

(7) M. Vedat (Tek); "İstanbul İkametgâhları", Mimar, S. 10, İstanbul 1931, s. 322-325 ; M. Vedat (Tek); "İstanbul'un imarı meselesi", Yapı, S. 15, İstanbul 1942, s. 5-7; M. Vedat (Tek); "Mr. L. Varber Villası, Suadiye", Mimar, C. 2, S. 20, İstanbul 1932 ; M. Vedat (Tek); "Halit Bey Apartmanı, Çemberlitaş", Mimar, S. 8, İstanbul 1934, s. 226-228.

(8) Ünsal Yücel; "Polemik, Kronik : M. Vedat ve Milli Mimari", Yapı, S. 14, İstanbul 1942, s. 18.

Resim 21; Mimar Vedat Tek'in Edirnekapı Şehitliği'nde bulunan mezarı (Foto. Selçuk Seçkin)